

kteřou byla žalující stranou v roce 1919 žalovanému propachtována honitba v honebním obvodu obce S. s platností od 1. února 1920 do 31. ledna 1926, byla učiněna na oko, ježto ve skutečnosti nebyla honitba propachtována jenom žalovanému, nýbrž též celé řadě jiných vyjmenovaných osob (honební společnosti), jež měl žalovaný krýti, což se stalo úmyslně s oboustranným vědomím za účelem obejít ustanovení §u 16 hon. zák., dle něhož má být pravidlem jediná fysická osoba pachtýřem honitby. Pachtovní smlouva na oko jest dle §u 916 obč. zák. ničí, a žalující strana má na tom právní zájem, aby tento právní stav byl co nejdříve zjištěn a skončen. Z tohoto žalobního obsahu je patrné, že žalující strana tvrdí nicotnost pachtovní smlouvy dle §u 916 a 879 obč. zák., že totiž jde o smlouvu na oko, která svým skutečným obsahem přiči se zákonnému zákazu (§ 16 hon. zák.). Jde tedy o případ §u 916 obč. zák. druhá věta. Pachtovní smlouva, učiněná na oko se žalovaným, jest ve skutečnosti pachtovní smlouvou s celou řadou pachtýřů, přiči se ustanovení §u 16 hon. zák. a jest proto dle §u 879 obč. zák. ničí. Tato od původu ničí smlouva nemohla nabýti platnosti tím, že samo propachtující honební společenstvo (honební výbor) zasazovalo se o schválení pachtovní smlouvy a že smlouva byla dohlédacími správními úřady též schválena, jak mylně domnívá se odvolací soud. Vždyť při tom šlo o smlouvu, učiněnou na oko pouze se žalovaným a tedy zákonu odpovídající. Zastřenou jí smlouvu skutečnou odkrýti a ji za ničí prohlásiti bylo úkolem soudu. Stanovisku žalobnímu odpovídají skutková zjištění i skutkový a právní závěr prvního soudu. Odvolací soud však změnil rozsudek, vycházející z mylného právního názoru, o němž se stala zmínka. Bylo by proto dovolání vyhověti, odvolací rozsudek změnit a obnoviti rozsudek prvního soudu. Tomu vadí však ta okolnost, že odvolací soud, řídě se svým mylným právním názorem, nezabýval se dalšími odvolacími důvody nesprávného ocenění provedených důkazů a neúplností řízení, nezabýval se přezkoumáním správnosti skutkových zjištění prvního soudu, pro rozhodnutí sporu nezbytných, jehož se žalovaný svým odvoláním domáhal, čímž trpí odvolací řízení vadností ve smyslu §u 503 čis. 2 c. ř. s. a nezbyvá, než rozsudek odvolací zrušiti a nové rozhodnutí, po případě po dalším řízení odvolacím, naříditi (§ 510 c. ř. s.).

Čís. 4353.

V úpadku společnosti s r. o. jest společník povinen konati splátky, jež správce úpadkové podstaty smí požadovati v mezích §u 90 zák. ze dne 6. března 1906, čis. 58 ř. zák. Pro zjištění pohledávek proti úpadkové podstatě jest směrodatným uznání správcem úpadkové podstaty bez popření některého k popření oprávněného věřitele. Popření dlužníka nemá účinku. Dlužník vystupuje tu pouze jako osoba přezvědná.

Byla-li společnost s r. o. zrušena vyhlášením úpadku, netřeba zachováti předpisy §u 64 zák.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1924, Rv I 1026/24.)

V úpadku společnosti s r. o. S. byl vzhledem k pohledávkám Š-a a B-a zjištěn schodek 102.022 Kč 04 h. Proti žalobě, již domáhal se správce úpadkové podstaty na žalovaném doplacení kmenového vkladu, namítl žalovaný mimo jiné, že neuznává pohledávek způsobivších schodek. O b a n í ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Při posuzování oprávněnosti žalobního nároku dlužno vycházeti z hlediska, že žalovaný jako společník žalující firmy, nyní úpadkyně, jest povinen v případě likvidace společnosti a tedy i v případě úpadku, který vlastně není ničím jiným než nucenou likvidací, konati ony splátky na kmenový vklad, které likvidator, pokud se tkne správce úpadkové podstaty v mezích ustanovení §u 90 zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák., požadovati smí a požaduje. Jest zjištěno, že schodek úpadkové podstaty společnosti, hledě k pohledávce Š-a 31.289 Kč 50 h a firmy B. 71.000 Kč činí 102.022 Kč 04 h a do výše tohoto schodku musí společníci splatiti své kmenové vklady a, poněvadž žalující společnost má pouze dva společníky, připadá na každého polovice schodku, tedy na žalovaného 51.022 Kč 02 h, po srážce splacených jím 11.000 Kč peníz 40.011 Kč 02 h. Na tomto výsledku nemůže měniti ničeho okolnost, že žalovaný neuznal pohledávky výše uvedené, neboť pohledávky ty uznal správce úpadkové podstaty a tím platí tyto pohledávky za zjištěné (§ 109 ř. kon.) a musí tudíž k těmto pohledáváním při stanovení schodku býti vzat zřetel. Ujednání, které žalovaný dle svého tvrzení měl se společníkem Maxmiliánem H-em o splacení kmenového vkladu jest nerozhodné, poněvadž by šlo o změnu smlouvy společenské, kteráž by jen při zachování předpisů § 49 a násl. z. ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z. měla platnost. Že tyto předpisy byly zachovány, žalovaný netvrdí, tím méně pak to prokázal. Uvádí-li nyní odvolatel v odvolání, že požadování dalších splátek mělo býti ohlášeno obchodnímu rejstříku a že správce úpadkové podstaty neprokázal, že by tak byl učinil, uvádí tím nové tvrzení v prvé stolici nepřednesené, tedy novotu, s kterou dle § 482 c. ř. s. v odvolacím řízení zabývati se nelze; jen mimochodem se podotýká, že zákon nestanoví, že by požadování splátek co do své platnosti podmíněno bylo zápisem do obchodního rejstříku. Že opomenutí takového zápisu na platnost požadování splátek vlivu nemá, toho důkazem je § 64 (2) zákona ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z., dle něhož opomenutí ohlášky požadování splátek zavazuje k náhradě škody, tím snad způsobené. Oprávnění správce úpadkové podstaty k zahájení sporu vyplývá již z ustanovení §u 81 (1) konk. ř., nad to pak dodatečně oběžníkem ze dne 22. ledna 1924, žalovaným uznaným, prokázal správce úpadkové podstaty, že věřitelský výbor vedení sporu schválil a tím padá námitka žalovaného, že správce úpadkové podstaty byl povinen před podáním žaloby vymoci si souhlas věřitelského výboru ku podání žaloby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Ustanovení §u 109 konk. ř. je jasné. Pohledávka věřitele proti úpadkové podstatě je zjištěna, byla-li uznána správcem úpadkové podstaty

a nebyla popřena některým k popření oprávněným věřitelem. Popření dlužníka nemá účinnosti pro úpadek. Takto zjištěnou pohledávku jest uspokojiti podle zákonných předpisů o rozdělení úpadkové podstaty, jak to plyne z ustanovení Šu 110, 112, 124, 128, 131, 136 konk. ř. (Sr. Bartsch-Pollak Komm. zur. Konk. O. 1916 str. 628 marg. poz. 2). Uznání úpadkové pohledávky správcem úpadkové podstaty je tedy pro tuto v řízení úpadkovém, t. j. směřujícím ke zjištění a rozdělení úpadkové podstaty, směrodatným. Úpadkovému dlužníku ponechána v tomto směru (sr. § 61 a 150 odst. 4 konk. ř.) pouze role osoby přezvědné (§ 99 konk. ř.). Za eventuelní škody z toho mu snad povstalé, ručí mu správce úpadkové podstaty podle Šu 81 konk. ř. Námitka žalovaného ohledně tvrzené dodatečné úmluvy se zemřelým společníkem Maximilianem H-em nemá pro tento spor významu, ježto ve sporu žalovaný netvrdil (§ 504 c. ř. s.), že by byl s ním umluvil, že na svůj kmenový vklad splatí pouze $\frac{1}{4}$, nýbrž, že prozatím splatí $\frac{1}{4}$. Zůstalo tedy i tak při původní výši kmenových vkladů, jež tvoří nyní v úpadku jmění společnosti k úhradě pohledávek věřitelů (§ 61 odst. 3, 63 zák. o spol. s r. o. a § 1 a 66 konk. ř.) a musí proto žalovaný jako společník společnosti S. do její úpadkové podstaty svůj kmenový vklad doplatiti, pokud toho ke krytí věřitelů je třeba (anal. Šu 90 odst. 3 z. o spol. s r. o.). Poněvadž společnost S. byla vyhlášením úpadku již zrušena (§ 84 č. 4 z. o spol. s r. o.) a nemá další existence, nemá smyslu zachování formalit § 64 tohoto zák., ježto publicita výše a vyčerpávání kmenového kapitálu (§ 9—12 t. z.), které tento zákonný předpis v zájmu veřejném docíliti chce, má význam jen za trvání společnosti (sr. Bílý-Nesý-Vacek: Společnost s o. ruč. 1908 str. 280 odst. 2). Je tedy uplatňovaný dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci sporné dle Šu 503 čis. 4 c. ř. s. neoprávněným.

Čís. 4354.

Otázky, kdo bude platiti daň z obratu, v jaké ceně se budou počítati pytle a v jaké váze se má počítati tara, nečiní, nedospělo-li se ohledně nich k dohodě, kupní cenu neurčitou.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1924, Rv I 1275/24.)

Žalobce domáhal se na žalované firmě zaplacení provise za sprostředkování koupě vlny. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, o d v o l a c í s o u d žalobu zamítl, maje za to, že kupní smlouva nebyla konečně uzavřena.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolacímu důvodu nesprávného posouzení věci po stránce právní (§ 503 čis. 4 c. ř. s.) nelze upřítí oprávnění. Dle Šu 1054 obč. zák. jest tržová smlouva hotovou, jakmile se strany dohodly o předmětu koupě